

ODPIS

Sygn. akt VII K 41/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 03.04.2017 roku, 25.04.2017 roku

sprawy **A. S.** s. R. i S. z domu J., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 listopada 2016r około godz. 12:50 w miejscowości J., gm. R. woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki O. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 13:34 do stężenia 1,89 mg/l (alkometr), o godz. 13:54 do stężenia 2.01 mg/l (alkometr), oraz o godz. 14:16 do stężenia 1,90 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 5 (pięć) lat;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **A. S.** świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
6. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10.11.2016 roku;
7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu części wydatków, zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VII K 41/17

UZASADNIENIE

Uzasadnienie (ograniczenie uzasadnienia w trybie art. 424 § 3 kpk)

A. S. został oskarżony o to, że:

W dniu 10 listopada 016r. około godz. 12.50 w miejscowości J., gm. R. woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki O. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 13.34 do stężenia 1,89 mg/l, o godz. 13.54 do stężenia 2,01 g/l oraz o godz. 1.16 do stężenia 1,90 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, **tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.**

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu, który wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

W ocenie sądu вина oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu. Oskarżony znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądu psycho-psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Z opinii biegłych psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność kierowania swoim postępowaniem (k. 34-36). W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. Traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynu i jego aktualnym stanie zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra – stworzenie konkretnego zagrożenia w ruchu drogowym, ale przede wszystkim zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 50 dziennych stawek dziennych są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględniają:

a/ okoliczności obciążające:

- stan nietrzeźwości przekraczający niemal osmiokrotnie ustawowy próg trzeźwości, opisany w treści art. 115 § 16 kk, na poziomie utrudniającym oskarżonemu samodzielne poruszanie się (vide: zapis z rejestratora),

- stworzenie konkretnego zagrożenia w ruchu poprzez uderzenie w ogrodzenie posesji,

- znaczny odcinek, jaki oskarżony pokonał kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości;

b/ okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do winy,
- złożenie wniosku o dobrowolne poddanie się karze.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie jego występku. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku. Okres ten pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego. Kara ta w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci grzywny powstrzyma oskarżonego od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej. Należy zaznaczyć, że wśród zastosowanych wobec oskarżonego sankcji, szczególną dolegliwością jest kara grzywny, która podlega efektywnemu wykonaniu, stanowiąca zatem realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił. Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 5 lat zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. wymiar środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów w dolnej granicy wynosi 3 lata. Mając na uwadze rodzaj i natężenie okoliczności obciążających, a zwłaszcza poziom alkoholu w wydychanym powietrzu, stworzenie konkretnego zagrożenia w ruchu drogowym, znaczny odcinek, jaki oskarżony pokonał w takim stanie kierując pojazdem mechanicznym, nie ma podstaw do kształtowania tego obligatoryjnego środka w ustawowym minimalnym wymiarze, jak proponuje rzecznik oskarżenia.

Nadto dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczona kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Mając na uwadze zatrzymanie w toku dochodzenia prawa jazdy, Sąd mając za podstawę treść art. 63 § 2 kk zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania dokumentu na poczet orzeczonego środka karnego.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem zwrotu części wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –30 zł

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./).

W pozostałym zakresie Sąd zwolnił oskarżonego od wydatków, albowiem w kontekście jego sytuacji zarobkowej uzasadniona jest ocena, że uiszczenie wszystkich kosztów sądowych byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe (art. 624 § 1 kpk).